

L'Europa conservadora que ens ha quedat (i II)

written by Lluís Busquets | 31 d'octubre de 2024

Està previst que el pròxim 1r de novembre el nou executiu de la Comissió Europea comenci a exercir les seves funcions. Aquests dies de finals d'octubre s'ha de ratificar –o ja s'ha fet– pel Consell Europeu i per l'Eurocambra i cal suposar es respectarà la proposta de la presidenta de la Comissió Europea. A Estrasburg, el passat setembre, **Ursula von der Leyen**, en una conferència de premsa, va subratllar les prioritats de la seva legislatura: «Prosperitat, seguretat i democràcia». Són mots que cal analitzar meticulosament perquè, òbviament, 'prosperitat' no ha de voler dir creixement il·limitat, 'seguretat' no ha de voler dir rearmament ni 'democràcia' més càmeres i barreres de seguretat per viatjar.

En un món cada vegada més inestable geopolíticament, amb les guerres Rússia-Ucraïna i Israel-Hamàs-Hezbollah, la crisi climàtica i la pèrdua de competitivitat entre la UE i EUA o la Xina, Von der Leyen destacava el seu compromís amb la competitivitat, el gran llast que arrossega la Unió segons els darrers informes d'**Enrico Letta**, ex-primer ministre d'Itàlia i president de l'Institut Jacques Delors, i **Mario Draghi**, expresident del Banc Central Europeu. Va dir que treballaria per «enfortir la sobirania tecnològica, construir una economia competitiva, descarbonitzada i circular, i dissenyaria una estratègia industrial audaç, centrada en la innovació i la inversió».